

Men vi gør det ikke på enhver betingelse. Det er klart, at den internationale handelsliberalisering ikke samtidig skal fjerne grundlaget for en række af de reguleringer af markedskonomen, som er nødvendige for at få et – i gåseøjne – klima, altså nogle muligheder for at arbejde i de enkelte lande, som er acceptable. Derfor er det godt, at der nu er kommet en selvransagelse med hensyn til det grundlag, man allerede er i gang med, og jeg er også glad for det pres, der fra dansk side har været lagt på forhandlingerne for at sikre, at den selvransagelse netop kom til at handle om de muligheder, der drejer sig om miljøbestemmelser, om arbejdstagerrettigheder og ikke mindst om ulandenenes forhold. Jeg tror, det er vigtigt at understrege, at det, der kommer ud af MAI-aftalen, meget gerne skulle være et sæt regler, som kan gavne frihandelen, men som unægtelig også kan sikre udviklingsprocessen for den fattige del af verden.

Folketinget har jo heldigvis nu taget denne debat op, i og med at vi havde et langvarigt samråd på SF's foranledning her i mandags. Jeg synes, det er en god proces, der er startet. Der er stillet mange spørgsmål, debatten vil fortsætte.

Jeg synes, SF skal have tak for, at man rejste denne debat. Man kan diskutere, om vi også havde brug for en forespørgselsdebat i dag; det skal jeg ikke blande mig i.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi både i Europa-udvalget og i Udenrigsudvalget får stillet de nødvendige spørgsmål, får lagt det nødvendige pres på og sikret den dialog med regeringen, som forhåbentlig fører til, at Danmark får lagt vægten de steder, hvor vi kan sikre en aftale, som både fører til miljøbestemmelser i MAI-aftalen, som sikrer det internationale samarbejde og de nationale muligheder for at fortsætte en stadig miljøregulering, og som også sikrer, at vi kommer længere omkring ILO-konventioner og andre muligheder for at beskytte arbejdstagerrettigheder. At vi sikrer en aftale, som i sidste ende jo altså fører til, at vi både kan have en passende regulering af den internationale markedsøkonomi og samtidig alligevel sikrer, at der bliver muligheder for den udvikling af det internationale handelssamkvem, som er i vores alle sammens interesse.

Jeg tror, det er vigtigt, at man får sat en endelig stopper for mulighederne for at bruge regel-dumping som en del af de internationale muligheder for at øge investeringerne. Derfor støtter vi den proces fra radikal side og ser frem

til det videre samarbejde om reglerne i Udenrigsudvalget og Europaudvalget. Vi mener, at det forslag til vedtagelse, der er fremsat, faktisk meget udmærket præciserer de krav, der skal stilles fra dansk side.

Kim Behnke (FP):

Jeg kan godt forstå, at Enhedslisten rejser forespørgselsdebatten, selv om jeg måske synes, at det er lidt for tidligt i forhold til det indholdsmæssige. Men fordelene ved, at vi får forespørgselsdebatten i dag, er, at Folketinget giver regeringen og udenrigsministeren det fortsatte forhandlingsmandat, og det er i sig selv en vigtig ting.

Ser man på det initiativ, der blev taget i 1995, hvor man med OECD som koordinator satte vand over til at få forhandlet en MAI-aftale, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at det er godt, at det er i OECD-regi, men det må ikke være sådan, at det kun forbliver dér.

Vi synes, at den aftale, man når frem til, skal have flest mulige lande med. Vi er af den opfattelse, at de nye forhandlinger, der i øjeblikket foregår mellem NAFTA-landene – altså USA, Canada og Mexico – og de sydamerikanske lande bør betyde, at specielt de sydamerikanske lande også bliver taget med og bliver vigtige samarbejdspartnere fremover.

Når man så kigger lidt på, hvordan sådan nogle aftaler hidtil har fungeret, må vi jo sige om f.eks. OECD's aftale om nedsættelse af stats-tilskud til skibsværftsindustrien, at der har alle lande, der har forhandlet den aftale, været enige, men den er aldrig blevet sat i værk, fordi man fra amerikansk side ikke har fået foretaget den nødvendige ratifikation.

Det er jo problemet med en sådan MAI-aftale. Ét er, at vi fra dansk side er hurtige til at få tingene ratificeret og indpasset i et dansk regelsæt, men enkeltlande kan jo altså forhindre, at det samlede værk kommer til at ske fyldest.

Vi fortæller ved festlige lejligheder, at WTO er alle tiders forum, og nu har vi fået åbnet grænserne for fri handel. Jeg tror, WTO's rolle kommer til for alvor at skulle stå sin prøve, når uenigheden mellem særlig Europa og USA omkring handelen med Cuba måske på et eller andet tidspunkt havner på WTO's skrivebord til afgørelse.

Det samme vil gøre sig gældende omkring MAI, og der bør man måske tage ved lære af de redskaber, man har opbygget inden for WTO, og sørge for, når man nu laver et sådant MAI-